

NS naujienų biuletenis

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1075

22.10.2023 (134)

Lyderystė tarp nacionalinės bendruomenės ir elitizmo

iš Michael Kühnen

ERNST RÖHM

Kaip Rudolfas Hessas yra neginčijamas nacionalsocialistų bendruomenėje visame baltajame pasaulyje, taip Ernstas Röhmas yra ne mažiau priešaringai vertinamas. Ir vis dėlto SA štabo viršininkas taip pat yra viena iš didžiųjų nacionalsocializmo lyderių asmenybių, kad ir kaip stipriai jis skirtųsi nuo Rudolfo Hesso. Tačiau būtent tai ir parodo, koks didžiulis yra nacionalsocialistų lyderystės spektras.

Ernstas Röhmas kaip niekas kitas įkūnija SA, taigi ir politinės kariuomenės nacionalsocializme, didybę ir tragizmą: štabo viršininkas buvo didysis maištininkas, landsknechtų lyderis, palaužęs bet kokį pasipriešinimą, revoliucionierius iš prigimties, kovotojas prieš buržuaziją, kareivis iš aistros.

Su begaliniu atsidavimu ir pasiaukojimu, neblėstančia valia ir beribe draugyste savo vyrams jis užkariavo šiurkščių SA kovotojų širdis ir pavertė SA revoliucine partijos priemone, kuri laimėjo pergalę ir padarė Trečiąjį reichą įmanomą.

1933 m. rudenį vykusiame Pergalės reicho partijos suvažiavime Ernstas Röhmas ėjo greta Adolfo Hitlerio pagerbti žuvusių judėjimo dalyvių - niekada anksčiau ir vėliau partijos bendražygiui nebuvo suteikta tokia reikšmė ir garbė. Tai buvo simbolinė fiurerio dėkingumo ir pripažinimo savo vieninteliu draugui,

kiečiausiam ir sėkmingiausiam bendražigiui išraiška!

Šių dviejų vyrų kovinė sąjunga prasidėjo labai anksti: laukinėmis 1919 m. dienomis Miunchene galingas Reichsvero kapitonas Röhmas, slapta saugojęs nacionalinio perversmo arsenalus ir nenuilstamai dirbęs formuojant revoliucines karines pajėgas "žygiui į Berlyną", jau tada paaukštino tuo metu dar beveik nežinomą nedidelės NSDAP partijos lyderį, tapo partijos bendražygiu ir vedė vis naujus vyrus į savo SA. Kai Röhmui pagaliau pavyko ir įvairios revoliucinės ginkluotosios pajėgos susijungė į vieningą "Deutscher Kampfbund", jis taip pat įtikino ją atsiduoti Adolfo Hitlerio politiniam vadovavimui. Taigi Adolfas Hitleris, remiamas Röhmo, jau 1923 m. tapo pagrindine Vokietijos nacionalinio atgimimo figūra ir turėjo ja likti nuo to laiko.

Ernstas Röhmas, aistringas kareivis, norėjęs suteikti kareiviams deramą vietą nacionalinėje bendruomenėje, kuris iš esmės tik kovotojo asmenyje matė tikrą žmogų, o kareivių būryje - nacionalinės revoliucijos įrankį, vis dėlto anksčiau už kitus suprato, kad kareiviai turi tapti politiškai ir turi būti pavaldūs politiniam vadovui, liaudies lyderiui, kuris galėtų patraukti ir įtikinti ne tik kovotojus, bet ir visą tautą.

Asmeninės ambicijos Ernstui Röhmui buvo svetimos, jis kovojo už savo tikslą ir už žmogų, kuriame atpažino likimo išrinktąjį - fiurerį Adolfą Hitlerį!

1923 m. lapkričio 9 d. nacionalinis sukilimas nepavyko - Ernstui Röhmui pavyko išvengti teismo nuosprendžio, nors jis dalyvavo įvykiuose ir atliko lemiamą vaidmenį rengiant sukilimą. Jį vis dar saugojo aktyvus reichsvero karininko uniforma, kuri per daug žinojo apie jo viršininkus ir jo svyruojančią ištikimybę sistemai bei reichsvero paslaptis. Taigi jis galėjo toliau dirbti ir po 1923 m. perėmė vadovavimą dabar jau uždraustai SA, kaip jos legalią priedangą sukūrė naują galingą karinę organizaciją Frontbann. Taip buvo rengiamasi dar vienam mėginimui įvykdyti perversmą, tačiau Adolfas Hitleris iš nepavykusio sukilimo padarė kitokias - ir teisingas - išvadas ir apsisprendė už teisinę ir politinę kovą.

Ištikimas fiureriui ir partijai, bet dėl savo asmenybės negalintis pripažinti šio sprendimo teisingumo, Ernstas Röhmas pasitraukė iš vadovavimo SA, o vėliau ėmėsi karinio mokymo darbo Bolivijos kariuomenėje. Taip jis parodė savo drausmingumą partijos vadovybės ir bendros politinės linijos atžvilgiu ir įrodė esąs tikras nacionalsocialistų lyderis. Jis žinojo savo atsakomybę, suprato, kad kiti geriau tinka šiam keliui, ir nenorėjo jam trukdyti. Jis atsisakė visko, ką buvo susikūręs politiškai, ir pasitraukė, kol partijai jo vėl prireikė.

1930 m. pabaigoje, po didžiulės sėkmės rinkimuose, dėl kurios NSDAP tapo antra pagal stiprumą partija, o jos SA nepaliaujamai augo, paaiškėjo, kad tuometinė SA

vadovybė nesugeba susidoroti su naujo kovos etapo poreikiais - SA pateko į gilią krizę kaip tik tuo metu, kai partija ruošėsi rimtai kovoti dėl valdžios ir jai kaip niekada reikėjo šios politinės partijos armijos. Adolfas Hitleris pašaukė atgal savo seną draugą ir bendražygį kovotoją - ir Ernstas Röhmas nedelsdamas atvyko. Jei kadaise jis iš atsakomybės jausmo paaukėjo viską politiškai ir pasitraukė, kad netrukdytų, tai dabar atsisakė saugios asmeninės egzistencijos, nes partijai jo vėl reikėjo, o fiureris jį pašaukė! Šie lemtingi metai iki pat valdžios užgrobimo ir vėliau tapo amžina SA istorijos šlove ir yra neatsiejami nuo štabo viršininko vardo ir asmenybės.

1933/34 metų sandūroje fiureris tai pripažino padėkos kalboje ir naujametiniame pranešime, kuris buvo išspausdintas visuose Vokietijos laikraščiuose, ir pagyrė Röhmo "neblėstančius nuopelnus" nacionalsocialistinei revoliucijai. Jis baigėsi fiurerio žodžiais:

"Todėl šių nacionalsocialistinės revoliucijos metų pabaigoje esu raginamas patikinti jus, koks esu dėkingas likimui, kad tokius vyrus kaip jūs galiu vadinti savo draugais ir bendražygiais. Su šilta draugyste ir dėkingumu, Jūsų Adolfas Hitleris".

Tik po septynių mėnesių dėl reakcijos intrigų štabo viršininkas buvo nuverstas ir sušaudytas kartu su geriausiaisiais ir ištikimiausiaisiais SA lyderiais. Apie šiuos įvykius ir jų vertinimą mūsų NEUE FRONTO bendruomenėje įvairiomis progomis esu rašęs kitur. Tai čia netinka, nes tai neparodo jokios naujos šviesos Ernsto Röhmo, kaip vadovo, asmenybei, bet veda prie temos apie nesutaikomą priešpriešą tarp revoliucijos ir reakcijos, kurios visada bus mirtinos priešės - štabo viršininkas tapo šio mirtino priešiško auka. Jis taip pat buvo tragiška figūra, nes krito nuo savo paties bendražygių rankos, vardan judėjimo, kuris be jo vargu ar būtų laimėjęs, ir įsakius fiureriui, kuriam jis buvo giliai atsidavęs kaip draugas ir bendražygis ir su kurio vardu lūpose mirė - krito dėl reakcinių machinacijų, kurios buvo išvelgtos per vėlai.

Šioje vietoje reikėtų tik dar kartą apibendrintai pabrėžti, kad štabo viršininkas galiausiai buvo teisus dėl savo perspėjimų ir idėjų, o Trečiojo reicho nesėkmė priežastiniu ryšiu susijusi su 1934 m. birželio 30 d. tragedija.

Taip pat reikėtų dar kartą pabrėžti, kad Ernstas Röhmas niekada neplanavo pučo prieš fiurerį - "Röhmo pučas" buvo pučas prieš Ernstą Röhumą ir nacionalsocialistinę revoliuciją, dėl kurios fiureris pernelyg daugelyje sričių tapo priklausomas nuo tų reakcinių administracijos, ekonomikos ir visų pirma reichsvero jėgų, kurios išdavyste sugriovė pirmąją istorijoje nacionalsocialistinę liaudies valstybę.

Mūsų neatšaukiamas ir aistringas įsipareigojimas šiam didžiajam kovotojui ir

maištininkui, šiam nacionalsocialistų lyderiui, kuris buvo SA štabo viršininkas, gali likti ginčytinas tarp filisterių ir visažinių; mums tai yra griežčiausias kovos su reakcija pareiškimas ir priesaika užbaigti Antrąją revoliuciją! Mūsų NAUJOJO FRONTO bendruomenė reabilituoto štabo viršininko mirties metines - birželio 30-ąją - paskelbė kovos su reakcija diena.

DR. JOSEF GÖBBELS

Dr. Goebbelsas, NSDAP reicho propagandos vadovas, liaudies švietimo ir propagandos ministras ir paskutinis Vokietijos reicho kancleris, yra trečiasis iš tų istorinių nacionalsocializmo lyderių, kuriuos mes ypač gerbiame, - vėlgi visiškai kitokia asmenybė nei partijos bendražygiai Heßas ir Röhmas, bet vėlgi pavyzdinė ir sektina nacionalsocializmo lyderio asmenybė:

Šalia fiurerio pavaduotojo, politinio lyderio, kuris aukojasi dėl pareigos ir užduoties, aistringo partijos darbuotojo, ir šalia štabo viršininko, gyvybingo politinio kareivio-vadovo, kuris pralaužia bet kokį pasipriešinimą, maištuoja prieš dusinantį normalumą ir sąmoningai revoliucionuoja prieš minusinį pasaulį, eina genialus oratorius ir propagandistas, vadinamas vieninteliu nenugalėtu vokiečių vadu Antrajame pasauliniame kare.

Dr. Goebbelsas buvo atsakingas už vidaus fronto moralę, už valios atkaklumo, pareigos jausmo ir pasitikėjimo santykių su vokiečių tautos vadovybe žadinimą, stiprinimą ir palaikymą - ir šią užduotį jis atliko genialiai, su neblėstančia valia, vaizduote, nenuilstamu, pasiaukojančiu darbu ir nuolatiniu pasirengimu veikti. Tačiau vidaus frontas stovėjo šalia fiurerio - ne tik didžiųjų pergalių emocinių pakilimų metu, ne tik nerimo mėnesiais, kai likimo svarstyklės svyravo, bet ir paskutinėmis mirštančio Reicho dienomis - žmonės dirbo, kovojo, aukojosi ir mirė pasitikėdami vadovybe ir suvokdami kovos, kuri ilgam nulems Vokietijos ateitį, lemtingumą. Tai visų pirma daktaro Goebbelso nuopelnas.

Apie jo nepalaužiamą ištikimybę ir propagandinę įtaką ateičiai, į kurią buvo nukreiptos jo paskutinės mintys ir beprecedentė pasiaukojanti mirtis kartu su šeima ir vaikais, jau buvo rašyta ankstesniame skyriuje.

Rudolfas Hessas, kurio baigiamieji žodžiai Niurnbergo pergalės tribunole, kurie buvo paskutinis jo viešas pasirodymas prieš palaidojant gyvą, baigėsi išdidžiu sakiniu: "*Aš dėl nieko nesigailiu!*" - Ernstas Röhmas, kuris mirė su žodžiais "*Mein Führer!*" lūpose - dr. Goebbelsas, kuris savo paskutinėje didžiojoje radijo kalboje per fiurerio gimtadienį 1945 m. išpažino tikėjimą Adolfu Hitleriu ir kelios valandos po jo mirė pasiaukojančia mirtimi, kurioje paskui jį sekė ir žmona bei vaikai: visi jie - tikri nacionalsocialistinio vadovavimo pavyzdžiai, gyvenę ir mirę

kupini ištikimybės ir pasirengimo aukotis iki mirties, kaip to reikalauja NSDAP partijos programa, kurios paskutiniame sakinyje partijos vadovai įsipareigoja vykdyti savo užduotį, rizikuodami gyvybe.

Nė vienam iš jų nerūpėjo asmeninė valdžia, nė vienas nepiktnaudžiavo ja asmeniniais tikslais, nė vienas neprarado ryšio su žmonėmis ir savo pasekėjais - visi jie išliko bičiuliais ir žmonių bendražygiais. Visi jie yra tragiškos milžiniško sukilimo prieš minusinį pasaulį, kuris nepavyko iš pirmo karto, figūros, kurių galia kaip pavyzdys ateities kartoms aiškiausiai pasireiškia jų galutine ir visiška pasekme - savo gyvybės auka.

Tačiau daktaras Goebbelsas yra ne tik pavyzdys po mirties, bet ir kaip nacionalsocialistų lyderis pirmuoju kovos laikotarpiu ir valdžios metais.

Dr. Goebbelsas įstojo į NSDAP XX a. ketvirtojo dešimtmečio viduryje ir atkakliai kilo partijoje - nuo smulkaus sekretoriaus ir nenuilstančio susirinkimų pranešėjo Vakarų Vokietijos apygardose iki Reicho sostinės gauleiterio pareigų, kurias jis ėmėsi labai rimtai ir išlaikė iki pat mirties - kaip Berlyno užkariautojas, laimėjęs raudonąją Reicho sostinę nacionalsocializmui, iki Reicho propagandos vadovo, Reicho ministro ir galiausiai kanclerio žlugus - toks buvo jo likimo kelias. Sunkus, nenuilstamas darbas, kaip ir jo genialumas bei puikus ir giliai meniškas vokiečių tautinės sielos ir viešosios nuomonės srovių pajautimas, padėjo bevardžiui studentui ir neturinčiam pinigų akademikui tapti propagandos meistrui.

Propaganda jam buvo ir menas, ir mokslas, ir abu šiuos aspektus jis įvaldė iš pagrindų. Jis priklausė radikaliajam, socialiai revoliuciniam partijos sparnui ir visą gyvenimą išliko negailestingas antiburžuazinis revoliucionierius, kuris labai nukentėjo nuo Trečiojo reichio kompromisų su reakcija, padarytų po 1934 m.; tačiau niekada nesvyravo jo ištikimybė fiureriui ir nustatytai partijos linijai.

Kai fiureris karo metu vis labiau ir labiau gilinosi į karines problemas, beveik nekalbėjo viešai ir tik retai rūpinosi valstybės ir partijos vadovavimo klausimais, daktaras Goebbelsas ne dėl asmeninių ambicijų, o dėl atsakomybės jausmo, kurį lėmė savo galimybių pažinimas ir besąlygiškas lojalumas, stengėsi užpildyti šią spragą. Jis manė, kad karo metu, jei vadovas turi pats kontroliuoti karo eigą, praktinius valdymo rūpesčius turi patikėti kitam; ir jis pagrįstai manė, kad yra tam tinkamiausias žmogus! Kuo blogesnė darėsi padėtis, tuo didesnę atsakomybės jausmą jautė mažasis gydytojas, kuris visur buvo vietoje ir ėmėsi visų užduočių, kurių niekas kitas nenorėjo atlikti - būtent jis iki galo susidūrė su žmonėmis, vyko į subombarduotus miestus ir kalbėjosi su sužeistomis bombardavimo aukomis, žadindamas joms naują entuziazmą - jis prisiėmė atsakomybę už civilinę priešlėktuvinę gynybą, po 1944 m. liepos 20 d. jam buvo suteikti beveik neriboti įgaliojimai, ir jis buvo pirmasis, kuriam buvo patikėtas šis darbas. 1944 m. liepos

mėn. beveik neribotus įgaliojimus kaip įgaliotinis bendroms karo pastangoms ir galiausiai - gerokai per vėlai - fiurerio valia paskirtas Reicho kancleriu vyriausybei įpėdinei.

Tačiau visos jėgos jam buvo per menkos ir atėjo per vėlai. Dr. Goebbelsas visomis išgalėmis stėjo į kovą su žlugimu, tačiau jo galių nepakako - jis siekė užsienio reikalų ministro ar net kanclerio posto ne tam, kad išsiveržtų į priekį, o todėl, kad tikėjo, jog dar gali pakreipti likimo eigą. Tačiau jis negavo galimybės pabandyti. Kol Reichas dar turėjo galią visiškai ar iš dalies formuoti savo likimą, daktaras Goebbeisas tebuvo partijos linijos ir vyriausybės politikos reiškėjas, neturintis jokių savo vykdomųjų galių, išskyrus propagandą, - o kai jis vis dažniau įgijo visus įgaliojimus, savarankiškai politikai buvo per vėlu.

Revoliucionierius, kuris po jo žlugimo tapo Reicho kancleriu, per kelias savo valdymo valandas, remdamasis būsima radikalia socialistine, suvienyta Europa, vadovaujama bendros Vokietijos ir Rusijos, pasiūlė Stalinui vienašališkas paliaubas ir pakeisti sąjungas, tačiau buvo per vėlu - tai buvo paskutinis gestas tos politikos, kurią šis didis revoliucionierius ilgai laikė teisinga, bet Reichas buvo nuleistas, jis nieko daugiau negalėjo pasiūlyti rusų "Vozd" ("fiureriui", kaip Stalinas mėgo vadintis). Po kelių valandų laukimo ir laikinų paliaubų Berlyne iš Maskvos atėjo Vokietijos pasiūlymo atmetimas ir reikalavimas besąlygiškai pasiduoti. Paskutinis Reicho kancleris iškeliavo į mirtį - savanoriškai paskui jį sekė ir jo šeima: žmona savo ir savo vaikų vardu pareiškė, kad gyvenimas pavergtoje pokario Vokietijoje be fiurerio ir nacionalsocialistinės valstybės monetos yra nepakeliamas, beprasmiškas ir bevertis.

Štai kaip jis atsirado! Tik tai, kas vienintelis gali suteikti gyvenimo vertę ir prasmę šiandieniniame minusiniame VFR visuomenės pasaulyje, yra nenuilstama kova ir visiškas asmeninis atsidavimas prieš sistemą ir nugalėtojų pasaulį, kuriam jėgų suteikia daktaro Goebbelso, mažojo gydytojo su bebaimė širdimi, pavyzdys, gyvenimas ir laikysena!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION

November 1936 Ausgabe 1975 26. April 2017 02:00

Der Kampf geht weiter !

Schlingt Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Weltgeschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Militärisch vom Massenmord, Verbrechen, Völkermord und Verfolgung haben nicht abgesehen, das Kino der gesamten Welt umströmt hat gefühls Filmstar Adolf Hitler zu werden.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völkler- und Rassengegnern werden Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkler.

Die Bewegung ist eher stärker geworden, aber die Größe des hochgebogenen Völklers ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der nächste Schritt ist ein dabei, das Volkstum – gegen alle weißen Völkler (I) – zu begeben. Keine Mittel sind Ermordung, Überfischung und Rassenmischung.

Oh „Nazi“ oder „Hitler“, ich in Wahrheit oder im Bewusstsein, ich mit Propagandaarbeit beauftragt oder auf einem Schicksalsspiel stehen. Ich habe Nationalsozialisten bei mir. Bitte!

Hail Hitler!
Gottfried Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS naujienų biuletėnis
www.nsdapao.org

#1005 19.04.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekinė ataskaita
Interviu su Molly

Trečioji dalis

NSK: Dabartiniai jūsų projektai aktyviai dalis susiję su filosofija ir menu.

Aptobūdkite savo požiūrį į tokį temą poveikį politikai.

Molly: Daugiausia dėmesio skiriu Adolfui Hitleriui ir "Žmonijos armijai" (www.mourningthecrucifix.com/truth.htm). Dabar jau turiu 21 puslapį, o dar tiek daug turu padaryti. Antrojo pasaulinio karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Leikia informacijos apie vienus dalykus, o randa dar du dalykus, kuriuos reikia iširti. Jautiu tarsi archeologas, atkasinantis palaidotą praeitį. Praeiti, kurios Jie ne-norėtų tikėti į dievams šviesą. UZ informacijos ir nuotraukų antplūdį vis galime padekoti internetui. Metams bagant iš įvairių žemės kampečių į paviršių iškilo itin retų daiktų. Dėdama atrodė, kad tai

the **NEW ORDER**

Number 179 (133) Fourth 2017 April 26, 2017 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are anti-White immigration, culture destruction, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO yra didžiausias pasaulyje
Nacionalsocialistinės propagandos tiekėjas!**

Spausdinti ir internetiniai periodiniai leidiniai daugeliu kalbų

Šimtai knygų daugeliu kalbų

Šimtai svetainių daugeliu kalbų

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!